

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), (jud. A. Catană)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oleg Palagniu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Palagniu
împotriva Primăriei mun. Chișinău și Serviciului Cadastral Teritorial cu privire la
partajarea în natură a bunului imobil,

împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de către Oleg Palagniu și menținută hotărârea din 20 martie
2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 31 octombrie 2014, Oleg Palagniu a depus cerere de chemare în judecată
către Primăria mun. Chișinău privind partajarea în natură a bunului imobil.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza certificatului de moștenitor testamentar
nr.2-3966 din 25 noiembrie 1993, a devenit proprietar asupra a 2/3 cotă-parte din
imobilul cu nr. cadastral XXX, cu suprafața de 79.1 m.p, situat în XXX.

Dreptul de proprietate asupra acestor 2/3 cote-părți, a fost înregistrat la OCT
Chișinău la 26 ianuarie 2006, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor
imobile pentru efectuarea tranzacțiilor din 22 mai 2014.

Proprietarul la 1/3 cotă-parte din acest imobil este municipiul Chișinău, în baza
procesului-verbal de transmitere cu titlu gratuit nr.520/09 din 28 aprilie 2009,
înregistrat la OCT Chișinău la 23 noiembrie 2009.

Dânsul nu cunoaște din ce este constituită cota sa parte (2/3) deținută din acest
imobil, locuiește împreună cu familia într-o porțiune din această casă, care este
locuibilă și o folosește conform destinației, însă cealaltă parte a bunului imobil se află
într-o stare deplorabilă pe cale de a se ruina și nu locuiește nimeni în ea.

De nenumărate ori s-a adresat autorităților locale de a soluționa problema dată,
însă fără niciun rezultat.

Consideră că, este necesară partajarea acestui bun imobil în natură proporțional
cotelor-părți deținută de coproprietari, în baza hotărârii instanței de judecată, deoarece

bunul imobil proprietate comună pe cote-părți este divizibil și urmează a fi împărțit în natură, ținând cont de mărimea cotei-părți deținute de fiecare.

Fiind proprietarul a 2/3 cote-părți din imobilul cu nr. cadastral XXX, cu suprafața de 79.1 m.p, situat în XXX, urmează să-i fie atribuită în natură această parte.

Astfel, a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, partajarea bunului imobil, casa de locuit cu nr. cadastral XXX, cu suprafața de 79.1 m.p, situat în XXX proporțional cotelor-părți, fiindu-i atribuit 2/3 cotă-parte din imobilul menționat în natură, iar pârâtului 1/3 cotă-parte.

La 20.02.2019, reclamantul a depus o cerere privind modificarea cerințelor din acțiune, indicându-se ca intervenient accesoriu Serviciul Cadastral Teritorial. Prin cererea depusă, reclamantul a solicitat deja radierea din Registrul bunurilor imobile a înregistrărilor privind dreptul de proprietate a municipiului Chișinău, datorită faptului că conform expertizei, nu este posibilă partajarea în natură a bunului în litigiu, și nu poate fi identificată 1/3 cotă-parte din bunul imobil ce-i aparține Primăriei mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 20 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), s-a respins acțiunea depusă de Oleg Palagniuc către Primăria mun. Chișinău și Serviciul Cadastral Teritorial ca fiind nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 17 aprilie 2019, Oleg Palagniuc a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 martie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a fost dată o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Totodată, instanța de apel a reținut că, acțiunea în sensul solicitat nu poate fi satisfăcută, însă, reclamantul deține dreptul prioritar de procurare a cotei-părți din bunul imobil de la municipalitate, prin urmare, urmează să-și realizeze acest drept în procedura respectivă, dar nu prin stingerea dreptului de proprietate asupra terenului cu obținerea gratuită a acestui bun imobil, proprietate municipală. Or, instanța nu are niciun temei legal de a expropria Primăria mun. Chișinău de partea din imobil ce-i aparține în gestiune.

La 30.06.2020, Oleg Palagniuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel și instanța de fond au soluționat eronat litigiul în cauză, prin respingerea acțiunii formulate de către el.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

La 31.07.2020, Agenția Servicii Publice a depus referință la cererea de recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 10 martie 2020 și comunicată participanților la proces la 08 mai 2020 (f. d. 136), iar recursul a fost declarat la 30 iunie 2020. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Oleg Palagniuc inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Oleg Palagniuc nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar

exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Oleg Palagniuc.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Oleg Palagniuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru